

DX6490 KODAK'as – “žmogaus draugas”

Jau apie porą mėnesių ši skaitmeninė fotokamera su manimi. Pirmosiomis dienomis įvardijau – tai bus mano užrašų knygutė. Vėliau įsitikinau, kad galima ir rimtų darbų nuveikti.

Taigi, viskas nuo pradžių. Jausmas laikant rankose tokį KODAK'ą - lyg laikai sumažintą veidrodinį NIKON, CANON, PENTAX ar kitokį iš veidrodinių šeimos. Man buvo labai įdomu – ką jis gali. Jau turiu ir keletą pastebėjimų.

Vis tik reikia perskaityti instrukciją (aprašymą), žinoti JO “menu”, nors ir kokią patirtį beturėtum. Na neįjungsi kokios tai programėlės ir viskas. O aprašyme surašyta kokia eile mygtukus spausti reikia. Ir man taip buvo.

Taigi pirmoji išvada tokia: žinoti reikia, nes gaila būtų konstruktorių įdėto triūso kuriant JĮ. Gaila neišnaudoti visų galimybių, o JIS gali daug (tą vėliau pastebėjau).

Palaipsniui pripratau prie valdymo – kad ateityje nenaudočiau tik vieną automatinę programą. Palaipsniui supratau, kad ir mano ir JO “charakteriai” panašūs – abu esame “flegmos”. Pavyzdžiui, JIS visada “pagalvoja” prieš fotografuodamas, “pagalvoja” nustatydamas vaizdo šviesumą. Reikia įvertinti JO inerciją. Reikia priprasti prie autofokusavimo, kuris vis tik ne itin greitas. Šioje vietoje galima tyliai sau apgailestauti, kad nėra rankinio ryškumo nustatymo. Žinoma, kartais, ne visada. Bet yra rankinis ekspozicijos valdymas, yra išorinės blykstės prijungimo galimybė yra lizdas trikojui prisukti kaip visų tradicinių fotoaparatus.

Sekanti išvada: visada pagalvoti pačiam – ko gi aš noriu prieš fotografuodamas. Tuomet įjungiu norimam turiniui reikalingą programą. Ir ši mintis – analogija su tradiciniais fotoaparatais.

Bet yra savita specifika. Pavyzdžiui, kokybė *** - nuotraukos formatas 10x13 cm.(gal labiau portretui?), o kokybė 3:2 *** - nuotraukos formatas 10x15 cm.(gal labiau peizažui?). Tiesa, tai gal ir smulkmena, bet ji padeda išsaugoti kadro kokybę (neprarandami pixeliai kadruojant).

Šio KODAK'o modelio ekranas didelis. Patogu nustatyti fiksuojamą vaizdą, patogų peržiūrėti jau užfiksuotus. Vaizdą galima padidinti 4 kartus ir slankiojant jį po ekraną apžiūrėti detales. Aparatas pakankamai lengvas, tad stengiuosi fotografuoti klasikine laikysena - naudotis okuliaru, ne ekranu. Geresnė atrama, o tai suteikia stabilumo kamerei, mažiau drebėjimo kadre. Ypatingai svarbu “išzoomavus” į teleobjektyvo sritį ar prie silpnos apšvietimo.

Antra priežastis, peršanti naudotis okuliaru – taupyti akumuliatoriaus energiją. Labai aktualu fotografuojant didelį reportažą, ilgoje kelionėje, žygyje ir visur ten kur nėra galimybės pakrauti čia pat (arba turėk atsarginę bateriją. Suprantama, ji turi būti įkrauta).

Spausdinant nuotraukas išryškėjo kitos geros savybės - gerai koreguoja spalvas pats t.y. automatiniam režime, net esant vien kaitrinių lempų apšvietimui. Gražiai perteikia vaizdą. Kito žodžio nerandu, būtent “gražiai”, kaip “tikras” juostinis fotoaparatas. Šis KODAK,as man yra pateikęs keletą labai malonių siurprizų: ir portrete ir peizaže. Nuosaikios KODAK fotojuostų spalvos, daug švelnumo, romantikos ir net lengvos paslapties. Belieka stebėtis, kodėl ne visuomet taip išeina.

Išeitis viena – reikia ir laiko, ir kantrybės, ir stebėjimų, ir palyginimų. Peržiūriu fiksuotus vaizdus, bandau prisiminti kur ir kaip tai buvo, ir viską įsiminti ateičiai. O pirminei peržiūrai labai patogų grįžus namo prisijunkti prie TV (komplekte yra specialūs laidai) ir į valias gėrėtis, stebėti, lyginti. Dar detaliau tai galima daryti su kompiuteriu.

Ryšys su kompiuteriu labai paprastas ir patogus – naudoju specialų stalelį (tai iš šios sistemos aparatų papildomų priedų. Tiesa, juos reikia pirkti atskirai). Belieka tik įstatyti aparatą į stalelio lizdus - veiksmas vyksta. T.y. ir akumuliatorius kraunamas ir vaizdai persiunčiami į kompiuterį.

Paskutinė išvada – po tam tikrą laiką trukusio aktyvaus “bendravimo” su DX 6490, turėsi gerą draugą, kaip gerą šunį, kurį išsiauginai, prisipratinai, išdresiravai. Žinai jo įpročius, žinai ką jis moka, žinai ką jis gali ir kada. Žinai kad jis gali tave džiuginti, bet neužmiršk, kad kartais gali ir ant kilimo balą padaryti ar mėgiamus batus apgraužti.

Jau baigus rašyti šią recenziją, mano pažįstami tik ką grįžo iš Tibeto. Iš karto skambutis. Ir jiems ir man rūpėjo pasidalinti išpūdžiais, mat buvau įkalbėjęs juos nusipirkti šio modelio KODAK'ą.

Mano pirminiai išpūdžiai - prisipažinsiu, buvau maloniai nustebintas gražiu ir išsamiu kelionės reportažu. Atkreipiu dėmesį – šiems keliautojams ir eiliniams foto mėgėjams susipažinti su DX6490 buvo likę tik 1,5 dienos.

Po dviejų savaitių kelionės 256 MB kortelėje ir 16 MB vidinėje atmintyje jie atsivežė 415 užfiksuotų vaizdų (dar liko vietos maždaug 70-čiai. (Taupant vietą naudota ** kokybė "best"). Atsarginės baterijos prirėkė tik kelionės pabaigoje. Fotografuojant naudotos įvairios "menu" siūlomos programėlės ir visos "Schneider" objektyvo galimybės, net didinant iki x30. Fotografuota įvairiu paros laiku. Taigi, mūsų KODAK'as šių mėgėjų rankose atsilaikė puikiai ir sau gėdos nepadarė. Ir man atlėjo, kad įsiūliau . Matėsi iš akių, kad DX 6490 naujieji šeiminkai liko patenkinti.

2004-08-25

Vytautas Suslavičius, AFIAP, Lietuvos FMS